

En gammel skole i en ny verden

Tale ved Laursens Realskoles 125 års jubilæum, bestyrelsesformand Bente Strøier

Vi kender alle historien om Pelle Erobreren. Den fattige dreng, der efter morens død flytter til en stor proprietærgård på Bornholm sammen med far Lasse. Gennem barndomsårene oplever Pelle en masse genvordigheder på gården og i landsbyskolen. Siden bliver han udlært som skomagerlærling og flytter til København, hvor han drømmer om at erobre verden og gøre den til et bedre sted at være. Det resulterer i, at han deltager aktivt i arbejderbevægelsens kamp for lighed og retfærdighed.

Historien om Pelle er et stykke Danmarkshistorie fra tiden omkring århundredeskiftet; en historie, som også handler om afvandringen fra land til by, om industrialiseringen – og drømmen om Den nye Verden.

Det var i denne tid, at Fru Laursens Realskole blev dannet.

Datidens børnesyn tog udgangspunkt i, at kundskaber var noget, der skulle fyldes på børnene. Disciplinen var streng, straffene ofte hårde og fysiske, og pædagogikken byggede på udenadslære og overhøring. Det fremgik fx af den gældende skolelov, at *"hvor formaninger ikke rækker til at holde orden og disciplin, må uromagerne straffes på kroppen. Ikke mishandles, men dog straffes med ris eller tamp, i skolen dog uden knude"*.

Friskolerne praktiserede en anden form for pædagogik. Mange af disse skoler blev drevet efter Grundtvigs og Christian Kolds tanker med fokus på samtale og fortælling. På Fru Laursens Realskole var der da også et mere ligeværdigt forhold mellem lærer og elev end det, der var hverdagskost på mange skoler.

Med tiden ændrede synet på barndommen sig, og barnets behov og udvikling kom i centrum. Skolen udviklede sig – og det samme gjorde forholdet mellem lærer og elev. I dag er det ikke udsædvanligt, at det er eleverne, der hjælper læreren, hvis computeren eller smartboardet ikke virker.

Det menneskelige grundsyn, som Laursens Realskole blev etableret på, gælder dog stadig. I dag oplever vi det som tillid og tryghed, høj faglighed, spændende projekter og hyppige hytteture og rejser.

Nutidens skole skal gøre børnene i stand til at udfolde sig i en global verden med mange kulturer. Med kommunikation og arbejde på tværs af grænser. Med stadig hurtigere ændringer i udfordringer og krav til det enkelte menneske. Børnene skal lære at navigere i ukendte omgivelser, de har brug for at lære hele livet - og de skal kunne tage hensyn til andre i en stadig mere individualistisk verden. Det stiller krav til skolens ledelse, pædagogik og indretning.

Hertil kommer en række udfordringer i forhold til skolens drift: Faldende tilskud fra staten. Flere børn med særlige behov. Gamle bygninger, som rummer en masse historie, men som også er dyre at vedligeholde....

Vi har en gammel skole i en ny verden. En skole med dybe rødder og traditioner, men også en skole i bevægelse. Som selvejende institution har vi heldigvis stor frihed til at bestemme, hvor vores skole skal bevæge sig hen.

Jeg tror, at vi i de kommende år vil se en udvikling på privatskoleområdet, hvor skolerne i højere grad specialiserer sig og konkurrerer på deres profil. Samtidig har skolerne et fælles ansvar for at bidrage til den almene dannelse og sammenhængskraft i vores samfund.

Udviklingen kræver, at vi fortsat træffer de rigtige valg med hensyn til, hvordan Laursens Realskole bedst drives og udvikles.

De værdier, som Laursen står for, skal helt sikkert bæres med fremover. Og ledelse og medarbejdere har mange erfaringer med at drive en fantastisk god skole. Dem skal vi værne om.

Jeg tror dog også, at fremtidens Laursen ser anderledes ud, end den skole, vi kender i dag. - Også førend vi når til næste jubilæum!

Jeg gætter fx på, at vi om ret få år

- Har gjort op med den skemastruktur, vi kender i dag med lektioner a tre kvarters varighed,
- Har hørt klokken ringe ud for sidste gang,
- Har nye former for læringsmiljøer og måder at undervise på samtidig med, at vi sikrer kunnen og fordybelse.

Som skolebestyrelse vil vi rigtig gerne være med til at tage det bedste fra vores gamle skole med ind i 'den nye verden', så skolen også fremover kan danne en god ramme om vores børns hverdag, liv og læring.

Med disse ord vil jeg takke jer mange gange, fordi I er kommet for at være med til at fejre skolens jubilæum! Jeg håber, at I får en hyggelig eftermiddag sammen med gamle elever, lærere - nye som gamle -, og skolens naboer og samarbejdspartnere.